

**ΤΟ XXVIII ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ
ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΕΝΩΣΗΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ (I.A.W.)
21-29 Σεπτεμβρίου 1989
στη Μελβούρνη**

Το 28ο Συνέδριο της Διεθνούς Ένωσης Γυναικών πραγματοποιήθηκε στη Μελβούρνη, από 21 έως 29 Σεπτεμβρίου 1989, μετά από πρόσκληση των Γυναικείων Σωματείων Αυστραλίας: WE-L-Women's Electoral Lobby (Σωματείο στήριξης των γυναικών στις εκλογές) και League of Women's Voters (Σύνδεσμος ψηφοφόρων Γυναικών Αυστραλίας).

Κεντρικό θέμα του Συνεδρίου ήταν:

ΙΣΟΤΗΤΑ, η συνεχιζόμενη πρόκληση

Αναλαμβάνουμε τις ευθύνες μας — Διεκδικούμε τα δικαιώματά μας.

Με βάση το κεντρικό αυτό θέμα συζητήθηκαν τα εξής ειδικά θέματα:

- α) Προσδιορισμός της πρόκλησης στον πολιτικό, οικονομικό, κοινωνικό και εκπαιδευτικό τομέα.
- β) Τα εμπόδια στην πορεία προς την ισότητα.
- γ) Οι ευθύνες μας: ως άτομα
ως πολίτες
ως μέλη μιας διεθνούς οργάνωσης
- δ) Η στρατηγική της Δ.Ε.Γ. (I.A.W.)

Ενοιαφερούσες εκθέσεις έγιναν από τις εκπροσώπους της I.A.W. στα διάφορα Όργανα του Ο.Η.Ε. (U.N., ECOSOC, UNESCO, UNICEF, ILO, FAO, UNCTAD, UNEP, UNFPA, WHO) και στο ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ. Επίσης, κάθε Σωματείο-μέλος ανέφερε τις δραστηριότητες του στη χώρα του κατά την τριετία που πέρασε.

Το Συνέδριο έληξε με υιοθέτηση «Προγράμματος Δράσης» για την τριετία 1989-1992, που δημοσιεύεται σε άλλη στήλη.

Στο Συνέδριο πήραν μέρος πάνω από 100 εκπρόσωποι Γυναικείων Σωματείων από διάφορα σημεία της γης και παρόλη την μακρινή απόσταση, όπως από τη Ζάμπια, το Μπαγκλαντές, τις Ινδίες, το Μαυρίκιο, την Ιρλανδία κ.λπ.

Το Σύνδεσμο για τα Δικαιώματα της Γυναίκας εκπροσώπησαν στο Συνέδριο η Πρόεδρος κ. Αλίκη Γιωτοπούλου-Μαραγκοπούλου, η Αντιπρόεδρος κ. Ρένα Λάμψα και η Γ. Γραμματέας Τέρψη Λαμπρινοπούλου.

Το σημαντικότερο γεγονός στο Συνέδριο αυτό ήταν η ομόφωνη εκλογή ως Προέδρου της Δ.Ε.Γ. (συνοπτικό σημείωμα για τη Διεθνή Ένωση Γυναικών δημοσιεύεται σε άλλη στήλη) της κ. Αλίκης Γιωτοπούλου-Μαραγκοπούλου. Η κ. Μαραγκοπούλου από το αξίωμα της Αντιπρόεδρου της Δ.Ε.Γ., όπου είχε εκλεγεί από χρόνια, ήταν ήδη γνωστή για την κατάρτιση, τους αγώνες και τη μαχητικότητα της για την ισότητα των φύλων. Στο Συνέδριο αυτό με τις ομιλίες και τις πρωτοποριακές της θέσεις εντυπωσίασε όλες τις συνέδρους-εκπρόσωπους των γ. οργανώσεων-μελών, πολλές από τις οποίες κατέχουν υψηλά αξιώματα στις χώρες τους.

Με ποικίλες εκδηλώσεις εξέφρασαν τη χαρά τους και την εμπιστοσύνη τους προς την κ. Μαραγκοπούλου ότι θα δώσει νέα πνοή (a ball of fire είπαν ότι είναι) στο γυναικείο κίνημα διεθνώς.

Μετά το Συνέδριο έγινε Σεμινάριο, που είχαν οργανώσει οι γυν. οργανώσεις της Μελβούρνης και που παρακολούθησαν εκτός των Συνέδρων και γυναίκες στελέχη από όλες τις πολιτείες της Αυστραλίας. Θέμα του Σεμιναρίου ήταν: Ανάπτυξη και ενδυνάμωμα. Τι γίνεται, τι δεν γίνεται, τι θα πρέπει να γίνει.

Παράλληλα με τις εργασίες του Συνεδρίου θάθελα να αναφέρω ότι την επίσημη έναρξη του Συνεδρίου έκανε ο Λόρδος-Δήμαρχος της Μελβούρνης, στο Βικτωριανής εποχής Δημαρχείο. Επίσημη δεξίωση για τις Συνέδρους έδωσε ο Κυβερνήτης της Πολιτείας της Victoria στο ωραιότατο κηφιστικό κήπο που είναι πάνω σ' ένα θαυμάσιο πάρκο.

Η πιο χαρακτηριστική και διασκεδαστική ήταν η αποχαιρετιστήρια βραδιά που οργάνωσαν οι γυναικείες οργανώσεις Αυστραλίας. Το μπρίο της μουσικής τους παρέσυρε όλες τις συνέδρους σε πολύ εύθυμους και ζωηρούς χορούς, μετά το ωραιότατο γεύμα.

Η πρόεδρος της Δ.Ε.Γ. Α. Γιωτοπούλου-Μαραγκοπούλου με την απερχόμενη Πρόεδρο OLIVE BLOOMER.

Σ' αυτές τις εκδηλώσεις ήταν προσκαλεσμένοι Πρεσβείες και Προξενία των διαφόρων Κρατών. Έτσι είχαμε την ευκαιρία να γνωρίζουμε την αξιαγάπητη Ελληνίδα Πρόξενο κ. Ρόζα Τριανταφύλλου, που μας φιλοξένησε σαν γνήσια Ελληνίδα και μας έδειξε πολλές όμορφες πλευρές της Μελβούρνης με τα περίχωρά της.

Πολύ φιλόξενες ήταν επίσης οι γυναίκες εκπρόσωποι των διαφόρων γυναικείων Σωματείων της Αυστραλίας που μας προσκάλεσαν, άνθρωποι ζεστοί και απλοί, άσχετα με τα δημόσια αξιώματα που είχαν.

Στη Μελβούρνη επίσης συναντήσαμε πολλούς Έλληνες και Ελληνίδες, πολύ καλά εγκατεστημένους. Είναι μια παροικία με 300.000 περίπου κατοίκους.

Η ελληνική αντιπροσωπεία στο Συνέδριο της I.A.W. - Μελβούρνη 1989 από αριστερά προς τα δεξιά Ρ. Λάμψα, Α. Γιωτοπούλου-Μαραγκοπούλου, Ρ. Τριανταφύλλου (Πρόεδρος της Ελλάδος), Τ. Λαμπρινοπούλου.

Ομιλία της Προέδρου κ. Αλίκης Γιωτοπούλου-Μαραγκοπούλου

1. Επιθυμώ να σας εκφράσω την ευγνωμοσύνη μου για τη μεγάλη τιμή που μου κάνατε εκλέγοντάς με ως Πρόεδρο αυτής της ιστορικής οργάνωσης, μεγάλης σε ηλικία, αλλά πάντοτε στην πρωτοπορεία του αγώνα για την εξάλειψη της ευρύτερης αδικίας που γίνεται πάνω σ' αυτό τον πλανήτη δηλαδή τον υποβιβασμό του μισού πληθυσμού του, των γυναικών, σε «δεύτερο φύλο».

Όπως γνωρίζουν οι συνεγάτιδές μου και οι φίλες μου από την Ελλάδα, έχω αρνηθεί πολλές φορές στη ζωή μου προτάσεις που θα ικανοποιούσαν την ανθρώπινη φιλοδοξία, αλλά, που πιθανώς, μπορούσαν να με οδηγήσουν σε συμβιβασμούς που αντίκεινται στις αξίες στις οποίες πιστεύω. Αντίθετα, έχω εργαστεί με πάθος σε πεδία που θεώρησα ενδιαφέροντα, δίκαια και χρήσιμα για την κοινωνία. Από τα τρία πεδία στα οποία αφιέρωσα τη ζωή μου — την επιστήμη της εγκληματολογίας, τα ανθρώπινα δικαιώματα και τα δικαιώματα της γυναίκας — το πλησιέστερο στην καρδιά μου και το πρώτο που κέντρισε το ζωηρό ενδιαφέρον μου είναι το τελευταίο. Η άδικη διάκριση κατά των γυναικών στηριγμένη στη λαθεμένη ιδέα ότι οι γυναίκες είναι κατώτερες των ανδρών, έπρεπε να χτυπηθεί.

Όταν ήμουν έντεκα χρονών, ένας φίλος μεγαλύτερος από μένα, μου έδωσε το παρατσούκλι «ο αγώνας της γυναίκας», που ήταν ο τίτλος του περιοδικού που εξέδιδε και εκδίδει ο Σύνδεσμος για τα Δικαιώματα της Γυναίκας και εγώ αγνοούσα εκείνο τον καιρό. Επίσης η μητέρα μου με αποκαλούσε στο σπίτι «Σουφραζέττα», γιατί από παιδί η στάση μου ήταν: άρνηση να αποδεχθώ τη μοίρα του «δεύτερου φύλου» και υπεράσπιση της ισότιμης αξίας των γυναικών. Νομίζω ότι η βασική αιτία γι' αυτή μου τη στάση ήταν το γεγονός ότι φοίτησα σε μικτό σχολείο κι έτσι είχα την ευκαιρία να διαπιστώσω ότι τα αγόρια δεν ήταν καθόλου ανώτερα από τα κορίτσια και επομένως το ύψος ανωτερότητας που υιοθετούσαν ήταν απαράδεκτο.

Μετά από μερικές δεκαετίες —το 1965— έγινα διευθύντρια του «ΑΓΩΝΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ» και θυμήθηκα το παρατσούκλι μου...

Και τώρα, έγινα επικεφαλής της INTERNATIONAL ALLIANCE FOR WOMAN'S SUFFRAGE (Διεθνούς Ένωσης για τη γυναικεία ψήφο) και ξαναθυμήθηκα τη μητέρα μου που με αποκαλούσε «σου-

φραζέττα» από την παιδική ηλικία.

Το πρώτο μου καθήκον στην καινούργια μου θέση είναι να εκφράσω πολύ θερμές ευχαριστίες εκ μέρους της ALLIANCE (Διεθνούς Ένωσης Γυναικών) και εμού προσωπικά στην προηγούμενη Πρόεδρο, την κ. Olive Bloomer, την αγαπητή OLIVE, η οποία, για μια τόσο μεγάλη χρονική περίοδο υπηρέτησε την οργάνωση μας, με αξιοπρέπεια και αφοσίωση. Είμαι βέβαιη ότι θα συνεχίσει να προσφέρει την πολύτιμη πείρα της σε όλες εμάς και ιδιαίτερα σε μένα — τη χρειάζομαι ειλικρινά.

2. Η συνεργασία όλων μας, των μελών του Διοικ. Συμβουλίου, των Επιτροπών, των Σωματείων-μελών μας, των ατομικών μελών είναι αναγκαία προϋπόθεση για την προώθηση του σκοπού μας.

Είναι αλήθεια ότι στη διάρκεια των τελευταίων δεκαετιών η πρόοδος στην ισότητα είναι πολύ σημαντική. Αλλά, αν σκεφθούμε ότι αυτή εδώ η Ένωση άρχισε τη δραστηριότητά της ζητώντας ίσα πολιτικά δικαιώματα και ότι ακόμα και σήμερα έχουμε το ίδιο αίτημα, διαπιστώνουμε πόσο ανεπαρκής —απαραίτητη βέβαια, αλλά ανεπαρκής— είναι η νομική αναγνώριση των δικαιωμάτων μας και πόσο μεγάλη είναι η απόσταση μεταξύ ενός νομικού κανόνα και της εφαρμογής του, ιδιαίτερα αν αυτή η εφαρμογή απαιτεί την αλλαγή των βασικών ρόλων των φύλων.

Και αυτή ακριβώς η αλλαγή είναι το πρώτο καθήκον μιας φεμινιστικής μη-κυβερνητικής οργάνωσης. Αυτή η αλλαγή είναι ένας κοινός στόχος όλων μας σε όλες τις γεωγραφικές περιφέρειες και χώρες. Αλλά υπάρχουν επίσης ιδιαίτερα προβλήματα σε κάθε περιοχή και χώρα, που δημιουργούνται από τις τεχνολογικές, κοινωνικές, οικονομικές, μορφωτικές και πολιτικές ιδιαιτερότητες που λειτουργούν σε καθεμιά από αυτές.

Βέβαια, ιδιαίτερη προσοχή πρέπει να δοθεί στα προβλήματα των αδελφών μας των αναπτυσσομένων χωρών που αντιμετωπίζουν μεγάλα εμπόδια στο δρόμο τους προς τη χειραφέτηση και την ισότητα που σχετίζονται με την ίδια την επιβίωσή τους. Η αλλαγή του χαρακτήρα των σχέσεων Βορρά-Νότου και η αναγνώριση ότι και οι δυο, βορράς και νότος, εξίσου έχουν ανάγκη ο ένας τον άλλο, είναι μια αναγκαιότητα. Η εποχή της φιλανθρωπίας των πλουσίων λαών προς τους φτωχούς τελείωσε. Η πραγματικότητα είναι ότι οι οικονομίες των αναπτυσσομένων χωρών θα πάθουν ασφυξία

εάν οι φτωχές χώρες δεν εξελιχθούν σε αγορές ικανές να απορροφήσουν τα βιομηχανικά προϊόντα των πρώτων.

Και μια άλλη πραγματικότητα είναι ότι οι πλούσιες χώρες εκμεταλλεύονται τις φτωχές χώρες, πληρώνοντας σ' αυτές για τις ακατέργαστες ύλες τους, τιμές εξευτελιστικές σε σύγκριση με αυτές που ζητούν όταν ξαναπουλούν σ' αυτές τα ίδια υλικά μετά από βιομηχανική επεξεργασία.

Η συμμετοχή της Ένωσής μας σε αυτή τη διεθνή εκστρατεία άρχισε ήδη επιτυχώς με την πρωτοβουλία των Γερμανίδων συναδέλφων μας. Και θα συνεχιστεί.

3. Εκτιμούμε ότι το κύριο πρόβλημα, σ' αυτή τη φάση του γυναικείου κινήματος, είναι η εφαρμογή των διεθνών συμβάσεων και των κανόνων που έχουν ήδη υιοθετήσει τα εθνικά και νομοθετικά σώματα, αφού εξουδετερωθούν τα ειδικά εμπόδια που παρουσιάζονται σε κάθε περιοχή και σε κάθε χώρα.

Για το σκοπό αυτό νομίζω ότι οφείλουμε να οργανώσουμε καλύτερα και να εντείνουμε το ρόλο των γεωγραφικών περιφερειών (Regions). Αντί για μια διευθύντρια της περιφέρειας (Regional Director) θα πρέπει να ιδρύσουμε μια περιφερειακή τριμελή επιτροπή, κάθε μέλος της οποίας θα προέρχεται από άλλη χώρα της ίδιας περιφέρειας και θα εκλέγεται από τις οργανώσεις - μέλη της περιοχής αυτής για τρία χρόνια. Αυτές οι περιφερειακές επιτροπές αφού εκτιμήσουν τον ειδικό χαρακτήρα και τις προτεραιότητες των προβλημάτων τα οποία οι γυναίκες αυτής της περιοχής αντιμετωπίζουν στο δρόμο τους για την ισότητα, θα παρουσιάζουν στο Δ. Συμβούλιο ένα τριετές πρόγραμμα δραστηριοτήτων.

Το Δ. Συμβούλιο, λαβαίνοντας υπόψη τις προτεραιότητες στα πλαίσια του παγκόσμιου προγράμματος της Ένωσης, θα υιοθετήσει συνολικό τριετές πρόγραμμα δραστηριοτήτων κατά περιφέρειες. Σε συνεργασία με την Επιτροπή της περιφέρειας θα προσπαθήσει στη συνέχεια να εξασφαλίσει την αναγκαία χρηματοδότηση.

Φυσικά, αν η περιφερειακή επιτροπή μπορεί να αντιμετωπίσει μόνη της τα έξοδα, η έγκριση του Διοικ. Συμβουλίου δεν θα είναι αναγκαία γι' αυτή την ειδική δραστηριότητα.

Το τριετές Πρόγραμμα όλων των περιφερειακών δραστηριοτήτων θα παρουσιάζεται σε κάθε διεθνές Συνέδριο. Το πρώτο πρόγραμμα θα είναι διετές και θα παρου-

σιασθεί κατά την προσεχή Συνεδρίαση του Διοικητικού Συμβουλίου. Μετά την έγκρισή του η αρμόδια κατά τομέα δραστηριοτήτων Επιτροπή (Commission) αστικών και πολιτικών δικαιωμάτων, Επιτροπή κοινωνικών προβλημάτων, Οικονομική Επιτροπή κ.λπ. θα συνεργάζεται με την περιφερειακή Επιτροπή (Regional Committee) για την υλοποίηση του προγράμματος μέσα στα πλαίσια της αρμοδιότητας αυτής της Επιτροπής. Έτσι, για παράδειγμα, αν ένα συγκεκριμένο πρόγραμμα προτεινόμενο από την επιτροπή της περιοχής της Ασίας αφορά την εκπαίδευση, η πραγματοποίηση αυτού του προγράμματος θα γίνει και από τις δύο, την Επιτροπή Παιδείας και την Περιφερειακή Επιτροπή Ασίας. Αν το προτεινόμενο πρόγραμμα από την Ευρωπαϊκή Περιφέρεια αφορά την προώθηση των γυναικών στην πολιτική, αυτό το πρόγραμμα θα υλοποιηθεί και από τις δύο, την Επιτροπή για τα αστικά και πολιτικά δικαιώματα και την Ευρωπαϊκή Περιφερειακή Επιτροπή. Φυσικά, τα Σωματεία-Μέλη μας σε κάθε περιοχή θα εμπλακούν από την περι-

φερειακή Επιτροπή της περιοχής τους.

Μ' αυτό τον τρόπο η I.A.W. θα μπορέσει να προσεγγίσει τη λαϊκή βάση (Grassroots) σε διεθνές επίπεδο, πράγμα που είναι εξαιρετικά σημαντικό για την επίτευξη της ριζικής αλλαγής των μοντέλων των ρόλων των δύο φύλων.

4. Πρέπει να επισημάνω ότι η αλλαγή του ρόλου του ενός φύλου θα επηρεάσει αναγκαστικά το ρόλο του άλλου φύλου. Αν οι γυναίκες είναι πιο ανεξάρτητες, σπουδασμένες, αυτοδύναμες, οι άνδρες θα πρέπει να εγκαταλείψουν το ρόλο του κυρίαρχου που αποφασίζει για κάθε πρόβλημα στην οικογένεια και την κοινωνική ομάδα. Προκειμένου να μη δημιουργηθεί μια σύγκρουση μεταξύ των φύλων, πρέπει να πληροφορηθούμε και τους άνδρες και να τους εξηγήσουμε, και να τους πείσουμε ότι αυτή η αλλαγή είναι δίκαιη και θα είναι χρήσιμη σε όλους: στη γυναίκα, στον άντρα, στο παιδί, στην κοινωνία ολόκληρη.

Για το λόγο αυτό πρέπει να εμπλέξουμε τους άντρες όσο πιο πολύ μπορούμε σε όλα αυτά τα προγράμματα.

5. Είμαι βέβαιη ότι όλες εμείς θα συνεχίσουμε να κάνουμε ό,τι καλύτερο μπορούμε για να σταθούμε στο ύψος της αποστολής μας, αυτό που η σημερινή φάση του γυναικείου κινήματος επιβάλλει σε μια τέτοια σημαντική μη-κυβερνητική οργάνωση όπως η I.A.W.

«Η ευγένεια της καταγωγής υποχρεώνει» και η Alliance έχει ένα ευγενές παρελθόν αγώνων, που δημιούργησε για μας μεγάλες υποχρεώσεις.

Θα τελειώσω αφού σας ευχαριστήσω όλες και πάλι και αφού ευχηθώ επιτυχία και αποτελεσματικότητα στις κοινές μας, τόσο δίκαιες προσπάθειες.

Η διάκριση λόγω φύλου είναι η πιο δεδομένη καταπάτηση των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Πρέπει να εξαφανιστεί αποφασιστικά και ολοκληρωτικά. Και αυτό θα γίνει.

Αλίκη Γιωτοπούλου-Μαραγκοπούλου